

Truyện Cười 3:

Trong một hội thảo về chương trình giảm béo có những gian hàng giới thiệu đủ các loại cân đặc biệt đối với những người quá khổ. Ai tham dự cũng phải leo lên cân thử.

Một phụ nữ e ngại không dám lên thử vì sợ mọi người biết số cân nặng của mình nên cứ lùi ra sau. Nhân viên tại hội thảo thấy thế tế nhị nói:

- Nếu bà ngại thì xin sang bên này, chúng tôi có loại cân đặc biệt không hiện số dành cho riêng bà. Người phụ nữ vui vẻ đứng lên cân, bỗng nhiên cái cân hét lên:
 - Một trăm ba mươi cân!

Trong cuộc phỏng vấn kế toán tại một công ty, sếp tổng hỏi cô gái

- Cô đã không trả lời được 2 câu đầu tiên tôi hỏi rồi, bây giờ là cơ hội cuối cùng của cô, nếu cô trả lời được thì tôi sẽ nhận cô vào làm, nếu không thì đành phải chia tay cô ở đây.
 - Nếu tôi viết số 1 lên cả đùi trái và đùi phải của cô thì sẽ là số mấy.

Cô gái trả lời:

- Số 11 thừa ông.
 - Cô thật là ngốc, đến đọc số mà cũng không xong thì sao mà làm kế toán được. Phải là 101 mới đúng.

Cô gái ngượng đỏ mặt, tuy nhiên trước khi ra khỏi phòng cô vẫn không phục bèn hỏi lại sếp tổng:

- Ngài nói đúng, đó là số 101, nhưng tôi không ngốc. Nếu số 1 đó được viết lên hai đùi của ngài thì ngài đọc đó là số mấy?

Sếp cười bảo:

- Vậy mà cô cũng hỏi, tất nhiên là 111 rồi.

Cô gái cười lớn:

- Không phải 111 mà là 1,1. Hóa ra ngài cũng chẳng hơn gì tôi.

Một cụ ông vào nhà ga xe lửa trong làng và đến hỏi nhân viên tại quầy bán vé:

- Này cậu, chuyến tàu 3h10 đã đi chưa?

Chàng nhân viên này trả lời:

- Đã rời ga cách đây 10 phút.
 - Còn bao lâu nữa chuyến 4h mới đến?
 - Còn lâu lắm.
 - Vậy trước đó còn chuyến tàu khách nào không?
 - Không.
 - Tàu chở hàng?
 - Không.
 - Không có chuyến nào hết?
 - Hoàn toàn không!
 - Anh chắc chứ?

Người bán vé nổi nóng

- Chắc chứ!

Ông cụ quay sang gọi bà cụ:

- Vậy thì, mình ơi, ta có thể đi qua đường ray được rồi.

Một cặp vợ chồng sống với nhau nhiều năm. Bà vợ có tính hay trăng hoa, mỗi lần ngoại tình bà lại bỏ một hạt đậu xanh vào hũ để đánh dấu. Ông chồng biết chuyện đó nhưng vì con cái, ông nhẫn nhịn nên hai vợ chồng vẫn sống với nhau đến đầu bạc, răng long. Sau gần hai tháng ốm bệnh, ông chồng sắp sang thế giới bên kia, mới gọi vợ đến và hỏi:

- Bà nó à, tôi biết trong thời gian sống với tôi, bà vẫn có những lúc ngoài vợ ngoài chồng. Tôi biết chuyện đó, nhưng không rõ là bà đã làm chuyện đó bao nhiêu lần, bà có thể thú nhận với tôi để tôi yên lòng ra đi được không?

Bà vợ nghẹn ngào:

- Để tôi kiểm tra đã ông à.

Sau khi vào bếp kiểm tra hũ đậu.

- Được 4 bơ bò hạt đỗ ông ạ. Tôi không biết là bao nhiêu lần nữa.

Ông chồng thều thào:

- Chỉ có thể thôi à?

- Không, đây chỉ là phần còn lại. Phần lớn tôi đã nấu cháo cho ông suốt hai tháng ông ốm rồi.

Ông chồng không nói không rằng ... tắt thở.

Ba anh chàng cùng hành nghề đập xích lô tâm sự. Một anh bán khoán:

- Không biết hồi xưa ông bà già của anh em mình làm gì mà sao tụi mình đập xích lô nhỉ?"

Anh thứ nhất nhanh miệng:

- Tao có nghe như thế này, lúc ba má tao chuẩn bị sinh tao ra thì ông bà có đi xem thầy. Thầy bảo rằng nếu lúc "ấy" mà làm từ từ thì lớn lên sẽ làm bác sĩ, nhanh hơn tý thì làm kỹ sư, nhanh nữa thì đập xích lô. Thế là tao biết tại sao tao đập xích lô.

Hai người kia gật gù:

- Không biết tụi mình có như vậy không?

Thế là hai người này về nhà hỏi ba và mẹ. Hôm sau gặp lại, anh thứ hai nói:

- Tao hỏi rồi, bà già tao nói tao đập xích lô là do ba mẹ tao sinh tao trên chiếc xích lô.

Thấy anh thứ ba buồn buồn không trả lời, hai anh kia gặng, anh này bèn đáp:

- Mẹ tao nói tao không phải con của ba tao mà là con ông Sáu.

- Ông Sáu thì có liên quan gì ở đây?

- Ông Sáu hành nghề đập xích lô giống anh em mình.

Một ông chồng sau khi tàu đắm bị sóng đưa vào hoang đảo, kiệt sức sau nhiều giờ vật lộn với thần chết mới khó nhọc bò lên được tới bờ đá. Bà vợ, thoát chết dạt đã vào đó từ trước, giận dữ rít lên:

- Suốt thời gian qua anh ở đâu hả, hả, hả??? Tàu đắm từ hôm qua cơ mà!!! Lại đi theo con nào chán mới về đây với con này phải không? Hả? Hả????

- Suyt! Bà vợ đang áp sát tai vào vách liền kề nhà hàng xóm đưa tay lên miệng ra hiệu cho ông chồng vừa bước vào.

- Em làm gì vậy? Ông chồng ngạc nhiên hỏi.

- Em đang nghe xem bên ấy vợ chồng họ đang nói gì? Bà vợ nói nhỏ.

- Thế họ nói gì thế? Ông chồng thì thầm có vẻ quan tâm.

- Em nghe thấy giọng bà vợ nói với ông chồng là vắn nhỏ ti vi đi để bà ấy nghe xem vợ chồng mình bên này đang bàn chuyện gì!

Chàng đến thăm nàng, nàng liền căn dặn trước:

- Gặp ông già em, anh nhớ nói cho khéo khéo kẻo ông cảm gậy xua về như anh Hùng hôm nọ thì khốn cả hai đứa mình.

- Chàng ngạc nhiên hỏi:

- Ủa! Thành Hùng nó nói cái gì với ông già em mà ông xua đuổi nó như vậy?

- Thì anh ta có nói gì đâu. Anh ta chỉ yêu cầu được tặng em một bó hoa.

Chàng giật nảy mình:

- Thôi, nếu vậy anh phải chuồn về ngay bây giờ vì ông già em mà nghe lời yêu cầu của anh, thì chắc chắn ông sẽ khện cho anh vài chiếc ba-toong lên... đầu mắt em ạ.

Trong một lớp học về hôn nhân, ông hướng dẫn viên một hôm các cô bảo người chồng đeo một túi cát để "phiêu" thế nào là có bầu! Ông chồng đứng lên ngồi xuống vài lần, xong tuyên bố:

- Không đến nổi tệ!

Ông thầy rút cây viết xuống đất bảo ông ta lượm lên dùm. Ông chồng ngỡ ngàng:

- Ý ông muốn tôi lượm lên như thể tôi đang mang bầu?

- Đúng thế, ông giáo trả lời.

Do dự một lát, ông quay sang bà xã:

- Em yêu, lượm cây viết dùm anh!

Ngày nay, máy trả lời tự động đã trở nên rất quen thuộc với chúng ta. Ngoài những câu trả lời bình thường mà ta thường nghe, mời mọi người tham khảo một số câu trả lời độc đáo sau:

1. Xin chào. Tôi là máy trả lời của David. Còn bạn là cái gì vậy?
2. Xin chào. Bây giờ tôi không có nhà, nhưng máy trả lời của tôi thì có. Vì vậy, bạn có thể nói chuyện tạm với nó sau một tiếng bíp.
3. Xin chào. Hiện tôi đang có ở nhà. Tôi chỉ tránh mặt một người mà tôi không thích. Hãy để lại lời nhắn và nếu tôi không gọi lại thì người đó chính là bạn.
4. Xin chào. Hôm nay chủ của tôi không cần giặt quần áo, chần màn hay rèm cửa. Thảm nhà vẫn còn sạch và toilet không bị tắc. Nếu đó không phải là công ty quảng cáo thì hãy để lại lời nhắn.
5. Xin chào. Đây là John. Nếu đó là công ty điện thoại thì tôi sắp trả tiền tháng này rồi. Nếu đó là bố mẹ thì hãy mau gửi tiền cho con. Nếu đó là cơ quan bảo hiểm xã hội thì số tiền các ông trợ cấp cho tôi quá ít. Nếu đó là bạn bè thì cậu còn nợ tớ tiền. Còn nếu đó là Mary thì hôm nay anh có tiền, chúng mình đi nhà hàng nhé.
6. Xin chào. Nếu đó là kẻ trộm thì chúng tôi đang ở nhà và bạn lau súng nên không trả lời điện thoại được. Nếu không phải kẻ trộm thì hiện nay chúng tôi không có nhà. Hãy để lại số điện thoại và lời nhắn

- Tại sao chim thường bay đến miền Nam khi mùa đông đến?

- Vì miền Nam xa quá, đi bộ biết khi nào mới đến.

-Hic...hic...hic...con mèo cưng của mình đi lạc rồi

-Sao bạn không nhờ bố mẹ đăng báo để kiếm nó về

-Có ích gì chứ ! Nó đâu có biết đọc

Một hôm, tôi lên xe buýt và tình cờ ngồi vào chiếc ghế bên cạnh Paperetskis. Không còn cách nào khác, tôi đành phải bắt chuyện với anh ta: chả gì tôi và anh ta cũng cùng làm việc ở một nhà máy.

- Hồi này anh thế nào? Sức khỏe vợ anh ra sao?

- Hai chúng tôi ly dị đã mười một năm rồi còn gì.

- Ừ nhỉ! Tôi chợt nhớ ra, thế ai nuôi thằng bé?

- Thằng bé nào? Con bé Marite ở với cô ấy. Xưa kia chính anh đã mua búp bê cho nó đấy thôi.

- Đúng rồi, đúng rồi... - Tôi trở nên thận trọng hơn - Thế chứng vàng da của anh khỏi hẳn rồi chứ?

- Tôi bị viêm túi mật kinh niên cơ mà.

- À vâng, tất nhiên... Thế chủ nhật nào anh cũng vẫn đi câu cá đấy chứ?

- Từ thuở cha sinh mẹ đẻ chưa bao giờ tôi cầm lên tay chiếc cần câu nào.

- E hèm... Chắc anh vẫn hút thuốc "Sipka" ?

- Chưa bao giờ tôi hút thuốc cả.

- À... ừ nhỉ... còn các bữa ăn, mẹ anh vẫn nấu nướng cho anh chứ?

- Tôi mồ côi mẹ từ nhỏ.

- À!... xin lỗi, đến bên tôi phải xuống rồi. Chúc anh mọi điều tốt lành, anh Paperetskis.

- Rapapetskis - anh ta sửa lại.

Tôi vội vã xuống xe. Nhưng chỉ vài phút sau, tôi bình tâm trở lại. Tôi có lỗi gì đâu trong việc anh ta đã không còn là sếp của tôi nữa?